

Beseda mora biti sveta

V Ljudskem domu v Šentvidu so se v četrtek, 9. junija, s slavnostno akademijo spomnili 150. obletnice šolstva in čitalništva. Ustanovitelj je bil takratni župnik, pesnik, pisatelj, prevajalec in velik narodni buditelj Blaž Potočnik, ki ga je v tem večeru igral Brane Kopač. Ta je v pogovoru z mladim študentom opisal začetke poučevanja v slovenskem jeziku, kar v tistih časih ni bilo samoumevno. Da je materni jezik nekaj posebnega in ga je potrebno gojiti, so poudarili tako na akademiji kot po njej.

Kar štiri osnovne šole Alojzija Šuštarja, Franca Rozmana Staneta, Osnovna šola Šentvid in Vižmarje Brod, dve gimnaziji Škofijska klasična in Šentviška, knjižnica, Društvo Blaž Potočnikova čitalnica in Center kulinarike in turizma KULT316, so ob podpori Četrtne skupnosti Šentvid združili moči ob praznovanju tistega, za kar je bilo srce velikega duhovnika in Slovenca, Blaža Potočnika.

»Mladež smo učili najprvo branja, računanja pak tudi veronauka. Dečki ino deklice hodili so k učenju vsak k sebi,« so se glasile besede duhovnika Potočnika v izvedbi Braneta Kopača. Prireditelj je potrdila, da je bila šentviška čitalnica ena izmed najdlje delujočih čitalnic na Slovenskem, da so bile te pomembne pa je bilo slišati tudi v govoru Janeza Bleiweisa (skupaj s Potočnikom je ustanavljal čitalnice na Slovenskem), ki ga je prebral Marjan Bunič. »Kar sem dozdej naštel, je poglavitna reč to, da se pri branju, petju inu igranju jezik čisti in lepša. Zakaj čitalnice so največ zato, da se v čisto domačem jeziku govoriti učimo. To je, da govorimo tako, da navadnih nemških besedi med našo slovenščino ne mešamo.«

A danes prej kot nemščino mešamo angleščino, so opozorili gostje prireditve. »Za Slovence je to nekaj bistvenega, brez tega bi ne obstajali, ker to je edino, kar nas je držalo pokonci vseh stoletjih. Sedaj je pa nevarnost, ker nam od univerze navzdol angleščino vsiljujejo, da je človeka kar sram, ko to bere,« je dejala Angela Tomanič. Tudi Ksenja Sever je opozorila na skrb za slovensko besedo. »Beseda, tista, ki ti jo položi mati v zibelko, mora biti sveta. Iz te besede se razvija narod, se razvija zavest, se razvija človek.«

Da le v maternem jeziku lahko povemo pristno in iskreno, pa je dejal nadškof Alojzij Uran. »V nobenem drugem jeziku ne moremo tako globoko izraziti svojega doživljanja in osebnega mnenja in tudi posredovati nekega sporočila drugemu kakor v domačem, v materinem jeziku. To je globoko zasidrano v naši notranjosti,« je dejal nadškof Uran.

V številnih krajih po državi so prav ljubiteljska društva tista, ki skrbijo za lepo slovensko besedo in jo tudi negujejo. »Predvsem zaradi tega, ker se v današnjem času ne ustavimo in ne osredotočimo, da bi videli, kako govorimo, nas potem ta društva opominjajo na lepo slovensko besedo,« je povedala podpredsednica društva Blaž Potočnikova čitalnica Andreja Bečan.

Nauk je torej jasen - le s slovenskim jezikom bomo stali in obstali. Tega se je potrebno zavedati dan za danem, ne zgolj ob takih priložnostih, ko je 150-letnica šolstva in čitalništva v Šentvidu.

To praznovanje in misli, ki so bile na njem izrečene, pa so opozorilo tudi za nas, Slovence v Argentini. Kolikokrat zanemarjamo naš slovenski jezik. Kako premalo skrbimo za njegovo čistost in v pogovor mešamo španske besede, kadar naravnost ne opuščamo njegovo uporabo in sežemo po španščini. Res je - lažja je. V španščini se nam ni treba truditi. Vendar, tudi za nas prav tako velja, da brez jezika ne bomo dolgo obstali. Le od nas in od naše volje preživetja je odvisno, koliko časa bo še lepa slovenska beseda donela med nami.

V Vatikanu, ob 25-letnici

Dekan kardinalskega zbora svete Cerkve, kardinal Angelo Sodano, je pretekli ponedeljek, 13. junija dopoldne, v baziliki sv. Petra daroval slovesno sveto mašo ob 25. obletnici samostojnosti Republike Slovenije. Med duhovniki, ki so somaševali, je bil tudi kardinal Franc Rode.

»Slovenija je danes poklicana, da sprejme Kristusovo sporočilo, kakor je to storila pred več stoletji, ko je Kristusov evangelij bil oznanjen v vaši deželi,« je dejal kardinal Sodano med homilijo in spomnil, da je enako spodbudo izrekel že pred petimi leti, ko je daroval slovesno mašo ob 20-letnici osamosvojitve Slovenije. »Danes,« je dodal, »(...) bi želel ponoviti isto sporočilo, sporočilo zvestobe tisti dragoceni duhovni dediščini, ki je vedno zaznamovala zgodovino Slovenije.« Izpostavil je, da se lahko v življenju narodov včasih dvignejo »sredobežne sile, ki jih razdrobijo«. Zato je pomembno, da Gospoda vedno prosimo, naj nam pošlje svojega Svetega Duha, da nam bo pomagal skupaj graditi pravo civilizacijo, postavljeno na tiste duhovne vrednote, ki jo lahko podpirajo.

V Prvi Mojzesovi knjigi lahko vidimo, kakšna je bila usoda ljudi, ki so si hoteli zgraditi zemeljsko mesto brez Boga.

Ko je prišlo do velike povodnji, je Bog blagoslovil Noeta in njegove otroke ter z njimi sklenil večno zavezo; to simbolizira mavrica, ki je takrat prvič zasijala nad človeštvom. Ljudje so v opojnosti svoje moči nameravali zgraditi mesto in pri tem zanemariti Boga. A tisto mesto je postalo babilonski stolp.

»Tudi v Evropi smo imeli takšno žalostno izkušnjo v različnih zgodovinskih obdobjih,« je nadaljeval kardinal Sodano. In dodal, da nam ne preostane drugega, kakor da prosimo Gospoda, naj nas osvobodi sovraštva in maščevalnosti, egoizmov in nasprotovanj ter nam pomaga zgraditi pravo civilizacijo, civilizacijo duha, civilizacijo pravičnosti in ljubezni. »Pluralna družba ne pomeni agnostične družbe. Laična država nikakor ne pomeni laicistične države, ki ne upošteva verskih vrednot,« je poudaril kardinal in ob sklepu homilije povabil, naj »dvignemo h Gospodu gorečo molitev za novo Slovenijo, ki se bo razvijala v brazdi tistih duhovnih vrednot, ki so podlaga vsake civilizacije.«

Sveto mašo ob 25. obletnici samostojnosti Republike Slovenije in državnem prazniku je pripravilo Veleposlaništvo Republike Slovenije pri Svetem sedežu in pri Suverenem malteškem viteškem redu.

Začeli smo »Mesec Slovenije«

V našem tedniku smo že poročali, da je ob praznovanju 25-letnice slovenske države, ki srečno sovпада z dvesto let argentinke samostojnosti. Veleposlaništvo Republike Slovenije v Argentini pripravilo vrsto dogodkov, v skladu z vlado avtonomnega mesta Buenos Aires.



Prva teh prireditelj, s katero se je delovanje »slovenskega meseca« začelo, je bila otvoritev fotografske razstave. Kakih štirideset najlepših slik Slovenije, ki v polnosti pričajo o lepoti raja pod

Triglavom, je razstavljenih na posebnih panojih na trgu plaza Vaticano, posebni namestitvi ob svetovno znanem liričnem gledališču teatro Colón.

»Čutim Slovenijo, čutim jih 25« je naslov razstavi, ki jo je gospa veleposlanica RS v Argentini otvorila pretekli četrtek, 9. junija. Malo po 11. uri, je potekla svečanost. Bilo je mrzlo jutro in okoliščine niso bile najboljše, tipično buenosaireške:



nori promet, ki ga je še poslabšala vrsta blokad, z dodatnimi motnjami zaradiUberja in taksistov. Pa vendar je bilo prisotnih kar lepo število gostov.

Gospa veleposlanica, Jadranka Šturm Kocjan, je pozdravila navzoče in obrazložila okoliščine slavlja. Poudarjala je veličino praznovanja naše samostojnosti, omenjala izredne prijateljske odnose med Slovenijo in Argentino in se tudi zahvalila vladi avtonomnega mesta Buenos Airesa za pomoč in sodelovanje pri praznovanju.

Prisoten je bil minister za kulturo buenosaireške vlade, Darío Lopérfido. Z laskavimi besedami je prikazal Slovenijo in poudaril sodelovanje med obema državama. Kultura v tem primeru predstavlja temelj za iskanje številnih skupnih točk. Poudaril je izredno prijateljsko ozračje ob priložnosti tega



praznovanja in izrekel čestitke slovenskemu narodu.

Po kratki otvoritveni slavnosti so si prisotni lahko ogledali razstavljenе fotografije in se še pomudili v medsebojnem pogovoru in izmenjavi mnenj. Poudarimo izreden kraj



razstave, v središču mesta in na vabljivem prostoru. Razstava se lahko obišče do 26. junija. Svetujemo, da je ne zamudite in jo priporočite tudi svojim argentinskim prijateljem.



Za žrtve v Hudi Jami

Pred rovom sv. Barbare je bila v soboto, 11. junija dopoldne, sveta maša za vse žrtve komunističnega nasilja. Bogoslužje je ob sodelovanju upokojenega hrvaškega škofa Mileta Bogovića daroval upokojeni nadškof Marjan Turnšek. Ta je v nagovoru poudaril, da je sveto leto usmiljenja pomemben čas milosti za proces sprave »ne spravljenih strani«.

Janez Juhant je v uvodu v bogoslužje povedal, da na ta kraj preizkušnje in upanja prihajajo zato, da iz tega



ob 25-letnici slovenske in hrvaške države vstane novo življenje. »S ponosom in hvaležnostjo mislimo na vse te

žrtve, ki so v veri in ljubezni do naroda dale svoje življenje.«

Kot je v nagovoru dejal upokojeni nadškof

Marjan Turnšek, na mestu, kjer je Bog na delu, izginje meje časa in prostora. »Tako so ob tem obhajanju skrivnostno navzoči tudi trenutki groze tega kraja, ki kot zgodovinska resničnost ne smejo biti pozabljeni ali izkrivljeni. Kot ne sme biti izkrivljena Jezusova zgodovinska resnica trpljenja in smrti. Trpljenje in smrt nedolžnih in tem, ki tu počivajo, ni bila dokazana krivda, se vedno združijo s Kristusovo smrtjo, ki je ponavzočena v obhajanju svete maše. Torej je tukaj združena smrt bratov in sester, ki ležijo nedaleč od tod.«

Za organizacijo dogodka s sveto mašo ob 25-letnici slovenske in tudi hrvaške države pred rovom sv. Barbare si je prizadevalo Društvo Huda Jama.



Dan Primoža Trubarja in usoda slovenščine

V Sloveniji od leta 2010 praznujejo 8. junija »dan Primoža Trubarja«. Pobudo zanj je ob praznovanju 500. obletnice Trubarjevega rojstva dal tržaški pisatelj Boris Pahor. Trubar velja za utemeljitelja slovenščine, kot avtor prvih tiskanih knjig v domačem jeziku, Katekizma in Abecednika, zato je njegov dan na nek način praznik slovenske besede. Žal letos poteka v senci sprejemanja novele zakona o visokem šolstvu, ki na univerzah odpira pot študijskim programom v tujem jeziku.

Primož Trubar je na sredini svoje življenjske in duhovniške poti spoznal, da bo rojakom dal največ, če jim bo približal evangelij v domačem jeziku. Cerkveni zgodovinar Metod Benedik je o sadovih te odločitve povedal: »1550 je dal v tisk katekizem, ki je prva slovenska tiskana knjiga. Potem 1555 so izšla celo štiri njegova dela. Med njimi je gotovo najpomembnejši prevod Matejevega evangelija; to je prvi prevod ene od svetopisemskih knjig v celoti. V naslednjih letih on izdaja knjige še naprej, objavlja, dela ... dela, piše, tiska.« Tudi zato je Trubar še danes naš sopotnik, pa tudi zgled, kako ravnati s slovenskim jezikom. V tem duhu se je odvijal tudi literarni večer Društva slovenskih pisateljev z naslovom Dom v jeziku na Trubarjevi domačiji na

Rašici. S svojimi besedili so nastopili dobitniki največjih slovenskih literarnih nagrad.



Trubarjev dan so med drugim počastili v državnem zboru s proslavo v predverju velike dvorane, ki jo je pripravil odbor za kulturo. Predsednik državnega zbora Milan Brglez in predsednik odbora Dragan Matić sta med drugim poudarila, da je Trubar za vedno spremenil tok slovenske zgodovine; pri njegovi vztrajnosti bi se veljalo zgledovati. Po naključju ali tudi ne je vlada konec maja sprejela predlog novele zakona o visokem šolstvu, ki se med drugim dotika tudi uporabe jezika pri izvajanju študijskih programov na univerzah. Doslej je bila to slovenščina, novela pa predvideva, da bi določeni programi lahko potekali v tujem jeziku. S tem bo slovenščina kot učni jezik na slabšem, kot je bila doslej. Na to so se odzvali v številnih ustanovah, ki jim ni vseeno, kaj bo s slovenščino v prihodnje. Zadnje besedo o zakonski noveli bo imela politika. Predsednik državnega zbora Brglez in predsednik odbora za kulturo Matić bosta takrat, če ne že prej, pokazala svojo pravo barvo in odnos do jezika, ki sta ga na dan praznovanja službeno počastila.

Evropa propada

Nekdanji britanski veliki rabin, 68-letni Jonathan Sacks, zaradi premajhnega števila otrok v zahodnih družbah računa na konec evropske civilizacije. Spodbujanje množičnega priseljavanja iz tujih kulturnih krogov ni nikakršna rešitev. Evropejci so namreč sistematično odpovedali pri vključevanju novoprišlekov v svoj sistem vrednot, je rabin Sacks dejal v pogovoru za britanski časnik The Telegraph po prevzemu ugledne Templetonove nagrade v Londonu.

Propad Evrope je po mnenju Johnatana Sacksa trenutno

precej podoben propadu Rimskega cesarstva, poroča Družina. Prevladuje namreč sistem moralnega propada, ljudem pa manjka splošne volje, da bi se kot posamezniki žrtvovali za prihodnost.

Osredotočeni so predvsem na to, da bi uživali sedanjost in zavračajo odgovornost za otroke. Obenem narašča družbena nepravilnost in propada vera v nekaj višjega. S takšnim razvojem Evropa vse bolj izgublja svojo istovetnost, je še prepričan Sacks.

Nekaj smrdi

V Sloveniji sta finančna uprava in uprava za varno hrano objavili, da sta v usklajeni akciji preprečili uvoz pošiljke dvakrat zamrznjenih ribjih filejev, ki bi lahko predstavljala možno tveganje za javno zdravje. Kot so ugotovili, so hrvaški organi pošiljko že novembra lani zavrnili kot neustrezno, saj se je kontejner med prevozom iz Argentine na Hrvaško poškodoval, fileji pa odtalili. Po zavrnitvi so pošiljko odposlali nazaj v Argentino, kjer so za isto pošiljko izdali nov veterinarski certifikat. Pošiljko je argentinski trgovec pozneje prodal kupcu v Sloveniji. Da, da; nekaj smrdi ...

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Počasi se privajamo na to čudno, doslej nepoznano stanje, ko vlada ni vsemogočna (kot pod gospo Cristino), temveč je odvisna od podpore prijateljev in neprijateljev. Dogovori in pogajanja so na dnevnem redu. Izidi nas večkrat presenetijo, pa naj uspe vladna strategija, ali ko ji opozicija »pokaže fige«.

Kaj je resnica? Naveličani smo že, da ob vsakem koraku naletimo na enake odmeve korakov ali izjav papeža Frančiška. Ti odmevi običajno niso v duhu svetega očeta niti njegovega resničnega čutenja. Kot je res, da ima v nogometu svoje simpatije (časti Svetega Lavrencija); tako ima v politiki svoje srce, ki bije blizu peronizma. A da bi zavzemal položaje nasprotne sedanjemu predsedniku, ali da bi metal polena pod Macrijeve noge, je le zaključek razvnetih možganov vladnih nasprotnikov. To je prišlo do izraza ob zadnji aferi, ko je sveti oče zahteval, da neka civilna ustanova, ki je blizu Cerkve, vrne od vlade podarjenih 17 milijonov pesov (nekaj čez milijon dolarjev). Poteza ni bila naperjena proti Macriju, temveč proti enemu izmed vodij ustanove (Scholas Occurrentes), ki je hotel izpeljati tipično argentinsko »avivado«. Ob srečanju v Rimu je papež sam prosil Macrija za podporo tej ustanovi. A v mislih je imel izvedbo nogometne tekme za nabiranje sredstev, ki bo potekala prihodnje v La Plati. Eden izmed vodij ustanove pa je vlado direktno zaprosil za denarno podporo, predstavil nek proračun in postavil višino: 17 milijonov. Ko je papež zvedel za to je »v sveti jezi« (proti blagajniku ustanove ne proti predsedniku) zahteval, naj denar vrnejo vladi, ki naj ga uporabi »za bolj nujne potrebe«. Opozicija (zlasti K) in protivladni mediji, pa so to zlonamerno prikazali kot nov papežev nastop proti predsedniku. Zadeva nogometne tekme v La Plati pa lepo napreduje. Mimorede: La Plata je glavno mesto province Buenos Aires, ki jo vodi guvernerka María Eugenia Vidal. Baje jo Frančišek bolj upošteva kot pa predsednika, čeprav je tudi ona daleč od peronizma.

Kaj je peronizem? Navajeni smo že, da peronizem nima enotne ideologije, in zlasti, da niha med levico in desnico, tudi med skrajnimi položaji. Kirchnerizem je predstavljal (in še predstavlja) zelo levo varianto. To, in pa dejstvo despotizma, je že prej sprožilo notranja trenja, ki

so prišla do izraza v raznih uporih in odcepitvah. Najbolj jasen in močan je bil odhod skupine okoli župana Massa, ki danes niha med podporo vladi in opozicijo. Po porazu na lanskim volitvah pa se je začela notranja debata med skrajnimi kirchneristi in tistimi, ki hočejo obnoviti strukturo stranke in se otresti nadvlade gospe Cristine. To trenje se je sedaj preselilo v parlament. Tam »zvesti« skušajo na vsak način bojkotirati vladne projekte, zmerni tok pa je pripravljen na sodelovanje z vlado - seveda po principu »daj-dam«. Na čelu tega gibanja, mimo formalnega vodstva stranke (Gioja-Scioli, ki nima nobene moči), se uveljavlja vodja peronizma v senatu Miguel Angel Pichetto. Pretekli teden se je sestal z vrsto županov velikega Buenos Airesa, kjer poteka najhujša borba. Volilno leto 2017 se namreč bliskovito bliža in marsikdo v stranki se boji, da se bo gospa vrnila. Ni prikrit njen namen, da bi kandidirala za senatorko v provinci Buenos Aires. Bo to pripeljalo do končnega razkola v peronizmu? Ko že govorimo o volitvah: prejšnjo nedeljo so imeli občinske volitve v cordobskem mestu Rio Cuarto. Bistven spopad je potekal med radikali v Cambiemos in peronisti iz vrst opornega De la Sota. Zmagali so peronisti (46% proti 33%) in s tem prizadel hud udarec Macriju. A v tej zapleteni argentinski politiki ni nič dokončnega. Poudarimo predvsem, da je trenutno De la Sota, sicer kritičen do vlade, eden važnih Macrijevih opor.

Nemirna zima. Nahačamo se na pragu zime, čeprav nas že dolge tedne zebe. Vendar v družbenem pogledu bo zima zelo vroča. Zadnje čase se vrstijo poulične blokade, sindikalne ali katere koli narave. Socialne organizacije, taksisti (proti Uberju), odpuščeni sodelavci propadlih medijev K, ... Se spomnite, da je vlada napovedala protokol, po katerem ne bo dovolila cestnih blokad? Tudi v tem so storili korak nazaj. Ne bodo preganjali protestnikov, razen v skrajnih primerih. Sindikalno področje je tudi nemirno. Moyano grozi s splošno stavko, obenem pa trdi, da bo storil vse, da Macri dokonča svoj mandat. Varnost pa je drug težak problem. Prav te dni je vlada sklenila, da bo na ceste Velikega Buenos Airesa znova poslala žandarje. Bo kaj pomagalo? Kriminal se je nevarno razpasel in sedanja vlada še ni našla izhoda.

RAZMIŠLJANJA OB ZMEDI

Celo v politiki je treba omejiti želje, sicer nekdo nekoč bo plačal za prazne sanje težko cenno. Če želje ljudstva niso omejene, so brez smeri in prav zato ne vodijo nikamor. Ker pa ne bodo nikdar izvršene, bo razočaranje, ki nujno pride, povzročalo v ljudeh tesnobo in nemir. Ko želje so usmerjene v utvaro, se spremenijo v slepo silo, ki družbo brezobzirno ruši.

MK

Občni zbor Nove Slovenije

V soboto 9. aprila ob 19. uri je bil sklican redni občni zbor, krajevnega odbora N.Si Krščanski Demokrati Argentina in Južna Amerika za dobo 2016-2018. Potekal je v Slovenski hiši v Buenos Airesu.

Najprej je msgr. Jure Rode v slovenski cerkvi daroval sv. mašo za vse pokojne člane.

Zbor se je začel s predstavitev dnevnega reda, nakar je tajništvo podalo poročilo dela pretekle dobe, ki je bilo sprejeto.

Druga točka programa je bila poročilo blagajnika. Tudi to je bilo sprejeto.

V nadaljevanju so člani analizirali program obiska predsednice stranke ge. Ljudmile Novak, potrdili predlog vodstva ter razdelitev odgovornosti v Buenos Airesu in Mendози.

Sledilo je poročilo podpredsednika stranke za Slovence v zamejstvu in po svetu prof. Avguština Vivoda. Iz poročila je bilo razvidno delovanje na tem področju, saj so se v zadnjem obdobju znatno povečali stiki z notranjostjo Argentine. Tako ima stranka danes predstavnike v sledečih mestih: Bariloche, Mendoza, Chaco, Miramar, Rosario, San Luis, Santa Cruz in Tucuman. Stranka je razširila svojo mrežo po Južni Ameriki. Ima predstavnike v sledečih državah: Bolivija, Brazilija, Čile, Paragvaj, Peru, Urugvaj in Venezuela. Poleg Južne Amerike, se predstavništva izpostavljajo v sledečih državah: Avstralija, ZDA, Kanada, Francija in Belgija. Poročilo je bilo sprejeto z splošnim odobravanjem.

Sledile so volitve novega odbora. Predstavljena je bila samo ena lista, zato se je določilo, da se voli javno. Predstavljena lista je bila soglasno sprejeta. Novi odbor sestavljajo: predsednik Verbic Gregor Pavel; odborniki Jelenc Gregor, Tekavec Ivana, Šenk Jože, Rožanec Jože ml., Malavašič Mici, Škulj Rezka, Jan Ciril, Potočnik Jelka, Hribar Marjana, Korošec Franci, Vivod Avguštin. V Izvršilni odbor je tudi vključen častni predsednik dr. Marko Kremžar.

Ponovno izvoljeni predsednik Gregor Verbic se je zahvalil za zaupanje in predlagal, da se posamične odgovornosti v odboru razdelijo na prvi redni seji. Priporočal se je za sodelovanje tudi v bodoče.

Po kratki izmenjavi mnenj in okusno pripravljene prigrizku so bile določene naslednje seje in zasedanja odbora.

Občni zbor je bil zaključen ob 22. uri z molitvijo.

-r. -c.

»COMO LA MONA«

Likovna razstava Marka Rebozova

Pokojni Marko, dobro poznan kot ekonomist v lokalnem svetu, si je krajšal čas tudi s slikanjem. S prijate-

ljem Tonijem Marinom sta pripravila razstavo, ki pa je Marko, na žalost, ni mogel dočakati. Prej se je poslovil od nas.

Marko je seveda imel po kom podedovati smisel za umetnost, in verjetno mu

Naslov razstavi je postavil sam Marko (»Como la mona« - tipičen buenosaireški izraz). Odprli so jo 1. junija, v prostorih »UCEMA«, kjer je Marin direktor. Dvorana je bila res množično zasedena. Predstavitve je izvedel sam Toni Marin.



Ob vhodu na razstavo



Samoportret in druge stvaritve

je bila le-ta ventil, da se je mogel odklopiti od sveta, v katerem se je poklicno udeleževal. Poznan in priznan kot ekonomist, je veliko delal kot tak, kot svetovalec in tudi kolumnist pri tukajšnjih in tujih listih in časopisih.

Med navzočimi, poleg Markove mame, sester in brata, nas je bilo kar nekaj Slovencev. Razveseljivo, če pomislimo, da je razstavo napovedal samo majhen oglas v našem tedniku, in da ni potekala v slovenskih prostorih. Ob sprejemu so nam postregli s penino in vinom. Po otvoritvi je sledil ogled in običajni klepet in spoznavanje raznih navzočih.

Slike imajo v velikem številu kot motiv ženski obraz, poleg samoportreta, in tudi nekaj drugačnih tem, vse v približno isti velikosti. Močno so obarvane in zlahka pridejo do izraza. Najbolj izstopajo ravno portreti.

Razstava je bila na ogled, na univerzi »UCEMA«, v strogem centru Buenos Airesa, od 1. do 10. junija.

Rok Fink



Tone Marin predstavlja slike

BLAŽENI CURA BROCHERO (20)

Pastir, ki je dišal po ovcah

Zbrala in priredila Metka Mizerit

Z UPORNIMI GAVČI

Ozdravljeni bolnik

Vsi življenjepisci duhovnika Brochero pišejo, kaj vse je naredil, da je privabil ljudi na duhovne vaje, kakšna je bila njegova mreža, ko je »lovil« farane, da bi jih podaril Gospodu.

Veliko anekdot se širi o tem; opisali bomo le nekatere, ki odsevajo njegovo pastirsko delovanje, tudi prebrisanost, predvsem pa njegovo vnemo, ki ne obupa nikoli, pred nikomer in služji, da pripelje duše Kristusu.

Čeprav je bil mož star in blizu trenutka, ko bo moral pred Bogom poravnati svoje račune, je živel zelo neurejeno in sramotno. Duhovnik je nagovoril njegovega sodnika in ta se je pretvarjal, kakor da umira. Stari grešnik ga je prišel obiskat in pred nevarnostjo smrti, sta drug drugega prosila odpuščanje, tožila in jokala. V tistem trenutku je prišel Brochero in nagovoril grešnika, naj obljubi, če se bo »na smrt bolni« prijatelj pozdravil, bo on šel na duhovne vaje. Grešnik je obljubil in Brochero ga je odvedel na duhovne vaje, medtem, ko je »bolnik« skočil s postelje popolnoma zdrav.

Ječa ali duhovne vaje

V hribih je živel bogat mož, zgubljen zaradi pijančevanja; duhovnik ni našel načina, da bi ga spreobrnil. Zaradi poškodbe, ki jo je pijanček naredil v hotelu gospe Anastazije v Mina Clavero, ga je gospa tožila. Brochero se je pogodil s sodnikom, naj ga pokliče na zagovor. Vsi so vedeli, da če bo pijanček prišel v vas, se bo najprej ogasil v gostilni. Tako se je tudi zgodilo. Mož je prišel, se v gostilni močno napil in zaspal. Župnik je najprej obvestil

sodnika, nato pa je dal prenesti spečega »junaka« v Dom duhovnih vaj. Položili so ga na posteljo in mož je spal spanje pravičnega do naslednjega jutra. Ko se je drugi dan zbudil, ni vedel kje je. Začel je kričati in razgrajati. Prišel je duhovnik in mu povedal, kaj se je zgodilo prejšnji dan. Ker se ni predstavil, ko ga je sodnik pozval, bo moral v ječo. Brochero mu je predlagal: ali petnajst dni v ječo ali tri dni na duhovne vaje, kjer bo edina njegova dolžnost, da sedi in poslušaja misijonarja.

Mož se je jezil in brcal, vendar je spoznal, da je tri dni v Hiši duhovnih vaj, kjer ima posteljo in hrano vendar boljše, kot petnajst dni v mrzli in goli zaporniški celici.

Po treh dneh je prišel Brochero in mu povedal, da je prestal »kazen« in da lahko gre. Tedaj je pijanček padel k duhovnikovem nogam in ga prosil, naj ga nikar ne zapodi, ker je šele sedaj začel razumevati in naj mu vendar dovoli da ostane skupaj z drugimi. V teh dneh ni samo očistil svojo vest in osrečil družino, ampak je postal najboljši Brocheroov sodelavec.

Pletenke non sanctas

(pletenke - s slamo opletene steklenice)

Štiri sosedje in družinski očetje, bolj prijatelji pijače kot molitve, so bili povabljeni na duhovne vaje. Sprejeli so povabilo in postavili kot pogoj za udeležbo, da bodo skupaj v isti sobi in da prinesejo s seboj steklenice žganja.

Samo da bi se udeležili, je Brochero sprejel pogoje in prišli so s svojimi neumnostmi in pletenkami. Takoj je bil duhovnik v zadregi, kako rešiti težavo.

Prosil je redovnice, naj jim dajo skupno sobo in ta naj bo z okni na cesto. Vsi štiri »junaki« so zadovoljni vstopili v celico z malo odeje, a s polnimi pletenkami. Tukaj se je začelo duhovnikovo delo. Najprej je naročil misi-

jonarjem, naj že v prvem govoru povedo o peklju, ki je namenjen pijancem in naj jih pošteno prestrašijo.

»Močno jih okregajte; pripeljal sem štiri bratce, take, ki jih niti vrag ne ujame.«

Misijonarji so napeli vse strune proti pijančevanju, tako, da so vsi štiri bili zmedeni in s suhimi grli ter komaj čakali, da bi prišli v svojo celico, si osvežili grlo in z dobrim požirkom lahko zaspali.

Medtem je Brochero naročil svojim sodelavcem, naj nasekajo nekaj vrbovih vej in jih obesijo na okenske mreže, ne da bi jih možje videli. Ko so štiri udeleženci zaspali, se je pod oknom zaslislal hrup in trušč, podobno kot bi se vsi osli, mule in konji splašili. Za štiri »junake«, ki so se dobro napojili z žganjem se je ta hrup spremenil v peklensko vpitje. Ne samo, da niso mogli spati, pod vplivom misijonarjeve pridige in opojnosti žganja, se jim je zdelo, da so pred peklenskimi vrati. To jih je tako pretreslo, da so zgodaj zjutraj duhovniku izročili svoje napol prazne pletenke.

Brez dvoma je občudovanja vreden način, kako je duhovnik dosegel, da so se njegovi farani udeleževali duhovnih vaj. Če vse pa moramo občudovati njegovo apostolsko navdušenje in vnemo za rešitev duš. Se razume, če bi mi danes uporabljali njegove metode bi bili smešni in bi lahko imeli ravno nasproten učinek. Toda duhovnik Brochero je imel še druge načine, da je utrdil duhovno življenje v dušah svojih faranov, vendar je čutil, da so duhovne vaje zelo uspešne, da uči, vodi in usmerja ljudi k premišljevanju in iskanju najvišjih vrednot.

Zato je govoril: »Če bi bilo več vzgoje in več Domov duhovnih vaj, bi bilo manj jetnišnic.« Večkrat je ponavljal: »Evangelij in katekizem.«

(Dalje prihodnjic)

ZGLEDUJMO SE PO MUCENCIH

ANDREJ FINK

Govor na domobranski proslavi v nedeljo, 5. junija, v Slovenski hiši v Buenos Airesu.

Spet smo se zbrali na spominski slovesnosti na kateri se leto za leto zvesto srečujemo, tokrat že enainsedemdesetič. Vsak izmed nas je danes čutil v svoji notranjosti glas, ki mu je narekoval, naj se gre na poseben način, ne samo v srcu, temveč tudi na zunaj, poklonit tistim, ki so izgubili svoje življenje in ga v trenutku najhujše krivice darovali domovini.



Dr. Andrej Fink

Simboličen grob, ob katerem se srečujemo danes, ima svojo posebnost in značilnost za nas v tem, da ga s telesnimi očmi ne vidimo. Pravi grobovi so relativno daleč. Relativno zato, ker so oddaljeni le toliko ur, kolikor traja polet do Slovenije. Prav včeraj so se ob kapeli pod Krenom v Kočevskem Rogu zbrali tisoči rojakov v Sloveniji, da se tudi oni poklonijo tam ležečim, potem ko so prav na mestu grozote celo noč od petka na soboto prebedeli v molitvi. Nam v zdomstvu so ti kraji sveti in resnično blizu, ker jih na poseben način nosimo s seboj v srcu kot največje bogastvo. Vsem so znana večja množična morišča, kjer leže razmetani zemski ostanki naših dragih. Kočevski Rog, Teharje, Jelendol, Hrastnik, Huda jama in drugi so neme priče o grozotah, ki so se tam dogajale. Še vedno je veliko prikritih in neodkritih grobišč, ki jih je do sedaj registriranih že okoli šeststo. Očitno je, da je vsa Slovenija eno samo pokopališče.

Spomin na množično žrtev ni zgolj zgodovinski spomin na nek dogodek, ki je na poseben način zaznamoval narod, posameznike in tedanjo dobo. S spominom in poklonom plemenitosti plemenitimo tudi sebe, čeprav tega zase ne iščemo. Gre namreč za našo družbo, za vrednote v njej in za našo prihodnost. Ko si hočemo prav to prihodnost zagotoviti, naravno iščemo moči in luči v tistih, ki so na tako izreden način odšli pred nami. Ti so danes z nami v duhu in so nam v oporo. Mi se s spominom nanje krepimo in osveščamo.

Od tragičnih dogodkov, ki se jih danes spominjamo, je po koledarju minilo že 71 let. Sedem desetletij je dovolj, da se normalno lahko govori o zgodovinski oddaljenosti. Če na oddaljevanje navadno gledamo kot na nekaj neprijetnega, pa prav z njim dobivamo drugačno perspektivo. Če se normalno človek ob tragediji sprašuje, zakaj se je morala zgoditi, pa smo oddaljeni v nekem privilegiranem položaju, ker mnogokrat šele po nekaj desetletjih lahko spoznamo, kaj je rodilo veliko trpljenje. V maju in juniju leta 1945 je bilo vsaj 12.000 slovenskih domo-

brancev in drugih bojnikov za pravo ceno človeka in posebej za pravo ceno slovenskega človeka umorjenih zato, ker so se upirali Zlu, pod zunanjo obliko komunistične ideologije in prakse. Omenjenemu številu je pa treba dodati še mnogo desetisočev ljudi drugih narodnosti, ki jih je na naši zemlji ugonobilo isto Zlo, ki ga mednarodni poznavalci imenujejo Zlo stoletja. Sedemdesetletni časovni presledki nas je toliko oddaljil od dogodka, da ga ne spremljamo več s solzami v očeh. Čas celi tudi najhujše rane, ki po naravnih danostih ne morejo ostati vedno odprte. Zatrejo se in življenje gre naprej, a ni več tako, kot je bilo. Teža dogodkov se je vtisnila za vedno v naše in v narodovo telo, ki bo do večnosti nosilo na sebi neizbrisno brazgotino. To se je pa moglo zgoditi zato, ker se je Zlo posebej v tistih, ki so sledili ideologiji in praksi komunizma in bili zaslepljeni z njegovim lažnim bliščem. Govorjenje o Zlu ni pretirano, saj se je na posebno krut način javljalo na Slovenskem med komunistično revolucijo in pozneje. Še danes v svetu lahko beremo spise nekaterih domnevno visokih mislecev, med katerimi najdemo tudi Slovenca, ki propagirajo idejo o nekem novem komunizmu. Ni čudno, da je že pred nekaj desetletji nekdo zadeto dejal, da je komunizem opij za intelektualce. Ko je minilo več kot pol stoletja po tragičnih dogodkih, se Slovencu, ki jih ni osebno doživljal, posebno nam, ki smo z zanimanjem poslušali nešteto pričevanj preostalih prič in intenzivno prebirali težko kroniko tistih dni zdi nemogoče, da se je kaj takega moglo dogajati med člani lastnega naroda.

Ob tem moramo nujno pomisliti na vzrok, zaradi katerega so bili domobranci pomorjeni. Bojevali so se za pravo svobodo svoje domovine in za zdrave življenske pogoje v njej. To pa so vrednote, za katere se je v vseh časih in v vseh krajih vredno prizadevati, in če je treba, tudi dajati življenje. Dombobranci smrti niso iskali, kot je ne išče in si je normalno ne želi nihče. Ko so vstopili v domobranstvo, so vedeli, da lahko v boju padejo, kar se je zgodilo mnogim. Bojevali so se z orožjem v roki, kot je narekoval trenutek, ker so bili z orožjem krivično in protipravno napadeni, in so bili v boju proti revoluciji uspešni. Če bi bilo odvisno samo od njih, bi v Sloveniji nikoli ne zavladal komunistični totalitarni sistem. Toda domobranci, ki so bili pobiti v mesecu juniju 1945. leta, ni bila dana niti možnost, da častno padejo v boju. Prevarani od velesil in zahodnih zaveznikov, do katerih so ves čas bili razpoložensko lojalni, so bili izročeni domačim sovražnikom, ki so odločili, da jih je treba iztrebiti iz slovenskega naroda, ker so bili nevarni komunističnim namenom.

Po tistih dneh je nad Slovenijo zavladalo moderno suženjstvo. Kdor ni bil ubit, je bil v ječi, če pa je bil obojega rešen, je nanj padla nevidna mora povsod navzočega policijskega sistema, ki je dušil, uklepal roke v nevidne verige, mašil usta in ušesa, kvaril možgane, izkrivljal dejstva, onemogočal zdravo vzgojo mladine, potvarjal vse z uradno diktirano lažjo in se vrival v najintimnejša območja človekovega življenja. Tako je slovensko družbo razklal, da je v Sloveniji še danes, po petindvajsetih letih od padca strahovlade, očitno medsebojno nezaupanje.

V tistih dneh se je Slovencem rodilo trojno gorje: trpljenje in mučniška smrt pomorjenih, ječa za vse, ki so ostali živi v zasužnjeni domovini, in trpljenje tistih, ki so ubežali smrti in ječi ter se ranjeni in onemogli odpravili na pot begunstva in zdomstva. Tudi tega trojnega trpljenja se danes spominjamo, trpljenja, ki ga je Bog dopuščal v svoji neskončni vsevednosti v takrat neznanem namene. V trpljenju smo bili vsi Slovenci povezani z Njim na križu in smo vsak po svoje zadoščevali za neskladnosti z njegovo

voljo v našem narodu. Ta noč do jutra je bila dolga, predolga za vse tiste, ki so v pričakovanju na poti omagali ter odšli po plačilo, ne da bi videli jutranji svit.

Jutro je pa vendar prišlo. Tako kot druge narode je tudi Slovenijo obsijal sončni in pomladni dan resnične svobode in samostojnosti. Ob veselju nad ponovno pridobljeno domovino, ki je bila za vsakogar na različne načine izgubljena, pa vendar ostajamo resnih obrazov, ker se posebno ob spominskih dneh kot danes zavedamo, za kakšno ceno je bila svobodna in samostojna Slovenija odkupljena. Vsi Slovenci blage volje smo lahko prepričani, da imamo v naših mučencih, v dvanajstisočih in v vseh drugih pred njimi in za njimi žrtvovanih, neusahljivo duhovno bogastvo. Vsi nenehno prosijo za nas, ki smo v zdomstvu, pa za Slovenijo pod Triglavom ter posvečujejo njeno zemljo. Ko prosimo zanje, se jim tudi priporočamo. V njih imamo najbolj zveste družinske in narodne priprošnjike v mnogih še ne rešenih težavah slovenske domovine. Zlo, ki je tedaj in pozneje delovalo na znane načine, je danes privzelo drugačne oblike. Pretvarja se in spreminja a še vedno deluje in razdvaja, včasih prefinjeno, včasih brutalno. Pred nekaj tedni se je v Sloveniji zgodilo za zdravega človeka nekaj neverjetnega. Ob domnevnem dnevu upora proti okupatorju, je bil uradno odkrit, z navzočnostjo voda Slovenske vojske spomenik Ivanu Mačku, vodji nekdanje UDBe, in to v tem času, ob jubileju naše demokratizacije in osamosvojitve, po 25. letih padca totalitarnega režima! In kje se je to zgodilo? V Kočevskem rogu, na samem kraju velike morije. Eden največjih krvnikov ima spomenik med svojimi žrtvami!!! Nekdo v Sloveniji, ki ima veliko zaslug za osamosvojitve, se je v odprtem pismu najvišji današnji državni avtoriteti in vsej javnosti spraševal, če smo še pri zdravi pameti. Sicer pa podobne pojave opažamo povsod po svetu in jih čutimo danes tudi okrog sebe, ko na mnogih področjih doživljamo neslutene pretrese, ki nas spravljajo v ogorčenje in zaskrbljenost. Tudi v današnjem boju proti silam Zla so nam rajni zgled, moč in pomoč.

Ljudje smo kot zgodovinska bitja naravno povezani s preteklostjo, iz katere izhajamo. Zato je razlikovanje med preteklostjo, sedanjostjo in prihodnostjo le priložnostna razlaga za lažje razumevanje našega romarskega potovanja skozi čas. V tej luči domobranci žrtev ni preteklost, temveč je vedno sedanjost in tudi prihodnost. Nit, ki povezuje, je vedno ista, neprekinjena in ji nič ne more škodovati, ker je duhovne narave. Ob tej zavesti se lahko v občestvu z rajnimi čutimo močne. Pa ne obupujmo. V najhujšem trenutku definitivnega poraza Križa, se je rodila zarja našega novega začetka.

Mi, ki smo danes zbrani ob njihovem spominu, in vsi tisti po svetu, ki z nami podobno čutijo, prosimo rajne predvsem za dar vsakdanje stanovitosti, pripravljenosti in zvestobe. Prosimo, da bi znali posnemati vsaj nekaj njihove plemenitosti. Da bi znali biti mi zvesti v življenju, tako kot so oni ostali zvesti do mučniške smrti. Obdaja nas svet, v katerem niti starejši niti mlajši mnogokrat ne najdemo pravih vzorov, ki bi vodili naš um, krepili našo voljo in narekovali naša dejanja. V domobrantskih in drugih žrtvah imamo zglede modernih mučencev, ljudi tega časa, konkretnih ljudi, katerih vrstnike imamo še med seboj ali smo jih imeli do včeraj in smo bili morda celo njih najožji sorodniki ali znanci. Zgledujmo se po mučencih in jih prosimo pomoči, da bi bili v tem času in na kraju, kjer nam je dano živeti, tudi mi zvesti najvišjim vrednotam, da bi tudi z našim skromnim vsakdanjim prizadevanjem Slovenija, Argentina v kateri živimo, in svet bili bolj polni pravičnosti, resnice in medsebojnega razumevanja.

»Spominska proslava«. Tako valcev, njihovih otrok in vnukov, ki zberemo v Slovenski hiši msgr. Anke Savelli Gaser pred grobovi žrtev druge svetovne vojne. Po sedmih desetletjih tragedije, za njih molimo pred omenjenimi spomenikom in se jih spomnimo z žrtvami, ki so jih darovali domovini.



Poklon in molitev pred spomenikom.

Letos smo se zbrali na nedeljski proslavi v Buenos Airesu. V napolnjeni cerkvi svetega Jure Rode daroval sv. mašo za vse domobrance in mlajši somaševalci msgr. Mirko G. Robert Brest. Med pridigo je dr. Robert Brest dejal: *Človek ne more razumeti tega, kaj je bil, čeprav je bil branil verske vrednote in krščanstva. Človek ne more razumeti tega, kaj je bil, čeprav je bil branil verske vrednote in krščanstva. Človek ne more razumeti tega, kaj je bil, čeprav je bil branil verske vrednote in krščanstva. Človek ne more razumeti tega, kaj je bil, čeprav je bil branil verske vrednote in krščanstva.*



Prisotni domobranci. Od leve proti desni: Bine Majnarić, Jože Kržišnik, Marko Vrhovčan.

Ljudsko petje, ki ga je vodil g. Anke Savelli Gaser na orgle, je zvečer ubran zbor.

Po mašnem obredu smo se poravnali v zboru.



»Romar«: Dani Grbec, Marko Vrhovčan.

Spomin in poklon plemenitosti

imenujemo srečanje pričese vsako prvo nedeljo v juniju tona Oreharja, kot bi bilo to vojne in komunistične revolucije letletjih nerazumljive barbarske oltarjem, jih počastimo pred alno akademijo v dvorani.



...d spomenikom

o, 5. junija v Slovenski hiši v vi Marije Pomagaj je msgr. dr. rajne žrtve. Slovesnost so spre- rbec, g. France Cukjati in g. de podal misel, da je bil tabor, nsko cerkev, zasovražen in ga je zuzumeti zakaj Bog dopušča tako venski narod, da pa jih bomo krogu Božje popolnosti. Takrat poteze potrebne.



...i: France Uštar, France Oblak, Marko agister in Slavko Truden.

Andrej Selan v spremstvu ge. enelo kot bi bil en sam velik in

maknili pred spomenik padlim

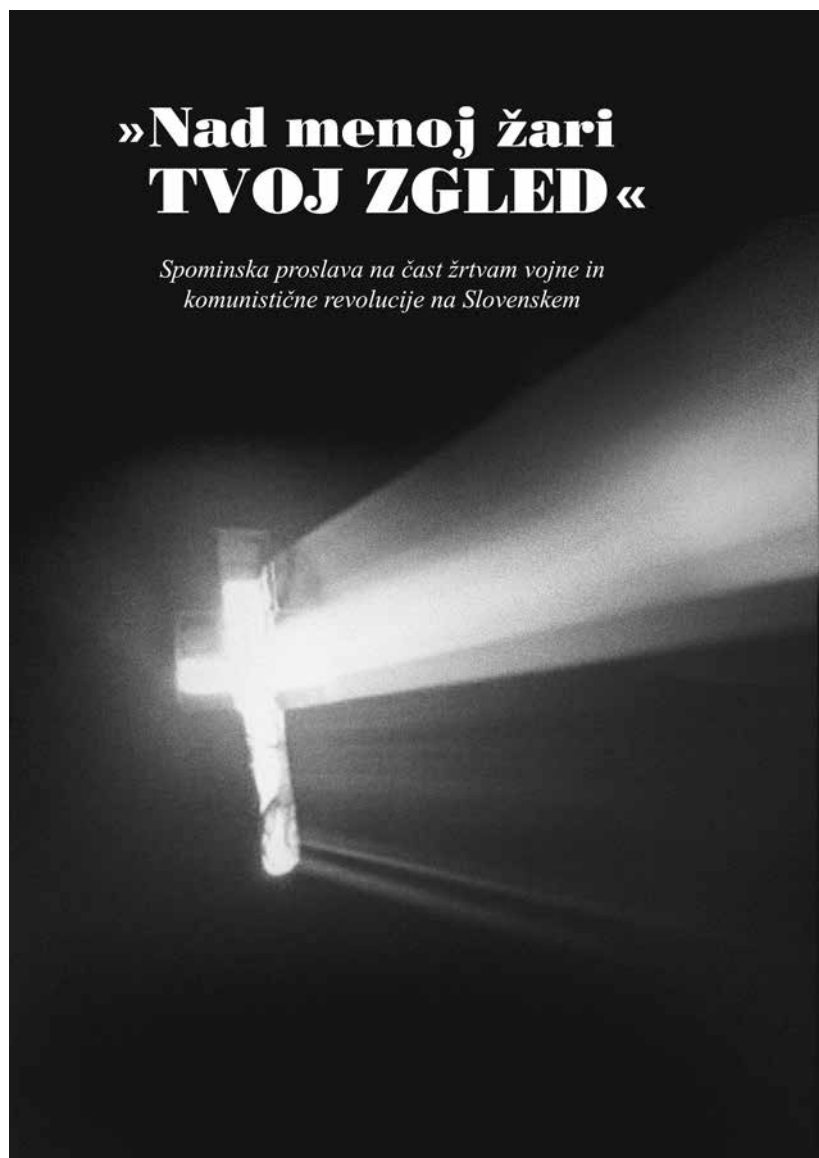


Kocjančič in Kristina Mehle

žrtvam, na dvorišču Slovenske hiše. Poklonu so načelovali preži- veli domobranci. Pred njimi je stopal predsednik slovenske fantov- vske zveze, Andrej Cukjati, ki je položili venec rdečih nageljnov s slovenskim trakom, na čast pokojnim žrtvam. Nato je zadonel vojaški napev trobente, ki sprejema pokojne v večni molk. Kot vsako leto nas je Franci Žnidar pretresel z zvoki tega napeva. Za tem je mašnik, s somaševalci in v spremstvu ministrantov, z moli- tvijo prosil za večni mir in pokoj žrtev. Za konec je množica obču- teno zapela »Mi legionarji, mi domobranci«.

Akademija v dvorani škofa Rožmana je bila letos v režiji Društva Slovenska vas. Pričela se je s slavnostnim govorom dr. Andreja Finka, ki ga objavljamo posebej.

Izpod peresa in v režiji prof. Martina Sušnika je sledil nato odrski prizor z naslovom »Romar«. Nanaša se na človeka (Marko Kocjančič) ki se sprašuje od kod prihajam ... kam naj grem? Sreča



»Nad menoj žari TVOJ ZGLED«

Spominska proslava na čast žrtvam vojne in komunistične revolucije na Slovenskem

se z upodobljenima prihodnostjo (Kristina Mehle) in preteklostjo (Dani Grbec), ki vabita romarja, naj se zanese na njune nasvete, ker vsak vidi prednost v svoji stvarnosti. Prihodnost ga vabi: Pogumno se ozri na vzbujajoče se jutro. Napolni si pljuča z zrakom novosti in se boš našel. Ne boj se prihodnjih dni; sam jih ustvari s svojimi dejanji in boš tako ustvaril tudi samega sebe. Preteklost mu razlaga: nihče ne more vedeti kam gre, če preje ne ve kdo je, in nihče ne more vedeti kdo je, če prej ne ve od kod prihaja.



»Zgled«, Magdalena Jerman v spremstvu klaviatur bratov Martina in Tomaža Sušnika

V spremstvu video projekcije domobrantskih slik je prof. Martin Sušnik skozi audio posnetek bral poetično dramo Franceta Papeža »Gozd«. V njej avtor prikazuje gozd, ki priča o zamolčanih dejstvih, ki ne stojijo v listinah, knjigah in dokumentih. Gozd ima moč, da



»Nihče ne more vedeti kdo je, če preje ne ve od kod prihaja.«

priča, kako je na tisoče in tisoče košatih, visokih in mladih dreves, ponos kraja in časa, bilo s silo posekano, padalo in umiralo. Njih les je bil steptan, razsekan in vržen v jame. Od kod ta prasila uničevanja? Gozd ne bo imel počitka ne konca. Šel bo med kamen in bor. Preobračal bo v sebi preteklost in prihodnost ter jima iskal



Med zaključno pesmijo »Oče, mati ...«

smisla, pomena in namena do konca.

Nadaljeval je odrski prikaz kjer preteklost razloži romarju: Drevo raste le če je krepko povezano s svojimi koreninami. Razušiši mu korenine in se bo kmalu zgrudil. Nič več ne bo dajal sadov in se ne bo več vzpenjal višje in višje ... Visoko pride le tisti, ki je najprej segel v globino. Končno romar razume, da brez dobrega poznanstva svojega izvora, ki mu ga more razložiti le preteklost, ne more iskati jasnosti v prihodnosti. Ta ga bo že počakala, saj brez njega, sama ne more iti daleč.

Magdalena Jerman, v spremstvu klaviatur izpod rok bratov Martina in Tomaža Sušnika, je občuteno zapela skladbo »Zgled«, ki je bila ustvarjena prav za to proslavo. Besedilo, ki je spodaj objavljeno, uglasbitev in aranžma je opus prof. Martina Sušnika.

Kot je v navadi, smo žalno spominsko proslavo zaključili s skupnim petjem nam drage koračne skladbe »Oče, mati, bratje in sestre ...«.

Hvala vsem, ki ste sodelovali pri pripravi in izvršitvi proslave, predvsem pa Slovenski vasi, za zamisel akademije, z veliko občuteno umetnostjo, podarjeno na čast vsem žrtvam, nam pa je pustila pomembno sporočilo: **s spominom in poklonom plemenitosti plemenitimo tudi sebe.** (Zadnji stavek vzet iz govora dr. Andreja Finka)

F. Ž
Fotografije: Boris Rot
in Marko Vombergar.

Zgled

Martin Sušnik

Iz preteklosti odmeva glas, ki priča davne dni, luč njegova pa odseva in je čas ne raztopi.

Kakor neugasljiva sveča sije v žarku žive večnosti in dobiva moja sreča v njej moči.

Vem za tvoje solzé, blagoslov za trpinčeno zemljó. Mi trepeta srce in utrip je zalit s tvojo krvjo.

Vodi me po pravi poti vedno bodi zgled. Naj se moj duh ne moti v času zmede. Moje borbe druge so, a navdih naj isti bo, ki tebi svetlo je pokazal pot.

Uči me s tvojim življenjem, da razumem ti trpljenje, da razjásni se mi misel, moja pot pa najde smisel.

Prehodila bom v miru pot ki vodi k mirni večnosti...

Vodi me po pravi poti ...

Naj nad menoj žari tvoj zgled.

Trubarjev dan na veleposlaništvu

V Sloveniji od leta 2010 praznujejo 8. junija »dan Primoža Trubarja« (glej tudi članek na str. 2). Zato je veleposlanica RS v Buenos Airesu, gospa Jadranka



Šturm Kocjan, na večer srede 8. junija, sklicala v rezidenci predstavnike slovenske kulture in medijev. Likovni umetniki, zborovodje, pisatelji in časnikarji so se v lepem številu odzvali na povabilo.



Veleposlanica je v začetku na goste naslovila kratek nagovor. Obrazložila je smisel dneva in poudarjala važnost kulturnega delovanja. Opisala je razvoj, ki je v Sloveniji pripeljal do tega praznovanja. Čestitala je prisotnim in se jim zahvalila za delo, ki ga opravljajo tako v skupnosti, kot pred argentinsko javnostjo.

Nato je tudi obrazložila praznovanja, ki jih velepo-



slaništvo organizira v zvezi s 25. obletnico slovenske države. Napovedala je »Mesec Slovenije v Buenos Airesu«, začetek dogodkov in otvoritev razstave za naslednji dan in vse povabila, da se udeležijo raznih srečanj. Nato je pozvala goste, da so nazdravili Sloveniji in si želeli še plodnega kulturnega delovanja.

Sledil je neformalni del srečanja, ob prigrizku in pijači, medtem ko so se prisotni spustili v prijeten pogovor in izmenjavo mnenj. Večer je potekal v sproščenem in prijateljskem vzdušju in kar prehitro je prišel čas slovesa. Bilo je lepo srečanje s kulturnim poudarkom, ob spominu na začetnika slovenske književnosti.

-e.-t.

Papež ne bo odpravil celibata

Papež Frančišek naj bi po navedbah medijev izključil kakršno koli »mehčanje« celibata za katoliške duhovnike. Italijanski časnik *Il Messaggero* je ta teden navedel papeževe besede: »Duhovniški celibat ostaja takšen, kot je.«

Z njimi naj bi sveti oče na srečanju s predstavniki Italijanske škofovske konference odgovoril na vprašanje enega izmed škofov, ali bo pri obvezi do neporočenosti za duhovnike po novem prišlo do kakršnih koli sprememb, kot je omenjeni časnik poročal v svoji spletni izdaji. Papež se je z italijanskimi škofi srečal že v ponedeljek. Po uvodnem nagovoru svetega očeta so imeli škofje priložnost, da so Frančišku za zaprtimi vrati postavljali vprašanja.

Maja 2014 je papež glede morebitnih sprememb pri obvezni neporočenosti duhovnikov dejal, da so vrata vedno malce odprta. Celibat nima značaja nauka, ampak je predpis. Vendarle pa so trenutno dosti pomembnejša druga vprašanja, je tedaj pojasnil sveti oče in dejal, da je celibat pravzaprav darilo Cerkev, ki jo sam izredno ceni. Ta in nekatere podobne izjave glede celibata so spodbudile ugibanja, da Frančišek morda razmišlja o manj strožjih pravilih za duhovnike. Ta ugibanja je papež zdaj sam odpravil.



SLOVENSKI SREDNJEŠOLSKI TEČAD R.M.B. (2)

NEDA VESEL DOLENC

V soboto 13. junija smo se dijaki in profesorji zbrali pred spomenikom padlim na dvorišču Slovenske hiše h kratki komemoraciji. Z besedo in pesmijo smo se spomnili vseh padlih domobrancev in drugih žrtev v času revolucije in druge svetovne vojne. Dijaki posameznih letnikov so položili pred spomenik slovenski šopek in svečke. Spominske besede je podala ravnateljica prof. Neda Vesel Dolenc. Molitve za pokojne je opravil g. Franci Cukjati. Dijaki prvega letnika so občutno recitali »Sen o vrnitvi«. Vsi prisotni pa smo zaključili spomin s pesmijo *Oče, mati ...*

Še isti dan je bil poslovljni večer RASTI XLIV s sv. mašo in kulturnem programom ob abiturientskem potovanju v Slovenijo. Od njih se je poslovila ga. ravnateljica prof. Neda Vesel Dolenc in imela priložnostni nagovor. V imenu profesorskega zbora jim zaželela srečno pot ter bogatih in lepih doživetij.

Ob praznovanju dneva državnosti v Slovenski hiši, v soboto 27. Junija, je bil tečaj prisoten z zastavonošami najboljših dijakov III in IV letnika.

Po dobi zimskih počitnic se je pričel drugi semester na tečaju. V soboto 8. avgusta so dijaki prejeli spričevala z ocenami za prvo polletje. Krajše ure pouka so omogo-

Slovenske vasi. Ga. ravnateljica se je zahvalila vsem nastopajočim, režiserju in pomočnikom. Nagrajeni so bili z močnim ploskanjem in spominskim darilom. Veselo razpoloženi smo odhajali iz dvorane, saj smo preživeli lep popoldan.

V soboto 19. septembra je tečaj v okviru praznovanja 55. letnice obstoja pripravil »dan odprtih vrat« z namenom, da vsi skupaj dijaki, profesorji in starši preživijo lep popoldan ob dejavnostih, ki so lastne tečaju.

Priprave na ta dan so potekale kar nekaj časa: dijaki so vadili nastop ali pomagali profesorjem ob pripravi gradiva za stojnice. V soboto je prvi dve uri pouk potekal normalno. Med tem so se starši zbrali v mali dvorani Slovenske hiše, kjer jih je po pozdravu ravnateljice najprej nagovoril delegat dušnih pastirjev msgr. dr. Jure Rode. Za tem pa je profesor dr. Andrej Fink govoril ob 70. letnici našega begunstva in slovensko šolstvo.

Potek dneva se je nadaljeval v veliki dvorani, ki je bila pripravljena za program. Ob straneh so stali panoji in pred njimi stojnice, vsaka s svojo tematiko. Potek je vodil prof. Tone Mizerit. V uvodnih besedah je ravnateljica prof. Neda Vesel Dolenc pozdravila vse navzoče, razložila namen dneva in povabila vse da v duhu praznovanja 55. letnice preživimo prijeten popoldan.

Sledil je kratek kulturni del. Dijaki prvega letnika so recitali Franceta Papeža »Besede« ter Balantičeve pesnitev »Sen o vrnitvi«. Drugi letnik je zapel pesem »Slovenija« (himna Rasti XXXIV) ter »Slovenija moja si vsa« Giannija Rijavca. Peti letnik je podal »Pismo« Franceta Papeža ter uspešnico Čukov »Ta vlak«. Na koncu pa vsi skupaj zapeli himno: »Mi študentje smo res veseli«.

Sledile so zahvalne besede gospe ravnateljice, ki je najprej poslala topel pozdrav ustanovitelju tečaja dr. Marku Kremžarju, nato pa izrazila zahvalo vsem, ki so na katerikoli način sodelovali pri organizaciji in izvedbi tega dogodka.

Nato je sledil družabno-kulturni del. Dijaki četrtega



letnika so obiskovalcem postregli s čajem in drobnim pecivom, ki so ga pripravile gospe odbora staršev. Medtem so si starši in prijatelji ogledali stojnice, kjer so bile predstavljene teme povezane z obstojem in delovanjem tečaja. Predmet zgodovina je bil zastopan z razstavo o 70. obletnici begunstva, s fotografijami in raznimi publikacijami. Svojo stojnico je imela tudi Delavnica slovensčine drugega letnika: V okviru slovnice in slovstva so organizirali tekmovanje »Kdo ve, kdo zna«. Stojnico »Molitev slovenskega naroda skozi čas« so pripravili v okviru verouka ter nudili obiskovalcem rožne venčke. Peti letnik je pripravil razstavo fotografij o svojem potovanju RAST-i. Razstava vseh almanahov od začetka pa do vključno leta 2015 je bila najbolj obiskana. Gostje pa so imeli tudi priložnost za nakup knjig ali spominčkov na tečaj. V spominski knjigi so obiskovalci pustili svoj podpis. V vselem razpoloženju se je ob 19 uri zaključil popoldanski program.

(Konec prihodnjič)



čile da smo se ob 17.30 zbrali v dvorani škofa Gregorija Rožmana k predstavi enodejanke A. P. Čehova »Snubač« v režiji Danija Grbca in izvedbi gledališke skupine

NOVICE IZ SLOVENIJE

NOVE AVTOBUSNE POVEZAVE

Na slovenski trg vstopa nov ponudnik avtobusnih prevozov, Flixbus. Šest slovenskih mest - Ljubljano, Maribor, Bled, Postojna, Koper in Portorož - bo za zdaj povezal s 35 kraji v Nemčiji, Avstriji, Italiji in na Hrvaškem, od tam pa bo potnikom na voljo Flixbusova evropska mreža, ki jo sestavlja okoli 100.000 dnevni povezav na 800 krajev, so sporočili iz družbe FlixBus.

PRVI PRIMER VIRUSA ZIKA V SLOVENIJI

V Sloveniji je bil v zadnjem mesecu dni potrjen primer virusa zika, je na časnikiški konferenci potrdil Franc Strle s klinike za infektivne bolezni in vročinska stanja UKC Ljubljana. Dodal je, da je bila pojava okužbe vprašanje časa.

ELEKTRIFICIRANJE ŽELEZNIŠKE PROGE

V Murski Soboti so proslavili uradno odprtje modernizirane in elektrificirane železniške proge med Pragerskim in Hodošem, ki je bila zadnji neelektrificirani del mediteranskega koridorja. Obnova 109 kilometrov proge je stala 465 milijonov evrov, EZ pa je zanjo iz povezovalnega sklada prispevala 207 milijonov evrov. Madžarski minister za Zunanje zadeve in trgovino Madžarske Peter Szijjarto je pojasnil, da se je gospodarski položaj Madžarske z elektrifikacijo proge izredno izboljšal, saj je izboljšal dostop do Luke Koper.

SREBRNI KRESNIK

Za dobitnika srebrnega kresnika je doslej največja literarna žirija na Slovenskem izbrala roman Kristalni čas pisatelja Lojzeta Kovačiča. Roman prinaša dogajanje med julijem 1988 in junijem 1990: prvoosebna pripoved in izpoved je polna prikazov preteklosti in premišljanj o bolezni, ljubezni in smrti, posebno mesto imajo štiri ženske iz njegovega življenja.

PO SVETU

MORIJA V ORLANDU

Američani se poklanjajo žrtvam najbolj krvavega strelskega napada v zgodovini ZDA, ko je 29-letnik afganistanskega rodu v nedeljo v klubu v Orlando na Floridi ubil najmanj 50 ljudi, 53 pa je ranjenih. V mnogih mestih so postrili varnostne ukrepe. Policija domnevne zveze napadalca z Islamsko državo še preiskuje, čeprav je ta danes uradno prevzela odgovornost za napad. Tega sta ostro obsodila tako ameriška muslimanska skupnost kot Katoliška Cerkev. Napadalec Omar Mateen, državljani ZDA afganistanskih korenin, je za tarčo izbral gejevski nočni klub Pulse. Policija je posredovala in ga med streljanjem ubila.

DOGOVOR JE USPEŠEN

Evropska komisija je prepričana, da dogovor Bruslja in Ankare o vračanju nezakonitih migrantov v Turčijo deluje, saj je od njegove uveljavitve število prihodov teh prebežnikov proti Evropi močno upadlo. Predsednik komisije Jean-Claude Juncker je pri tem izrazil priznanje Turčiji, ki je po njegovem prepričanju s sprejetjem številnih beguncev storila več kot vse evropske države. EU in Turčija sta 18. marca dosegli dogovor o zajezitvi nezakonitih migracij v Evropo, ki med drugim predvideva vračanje migrantov, ki so nezakonito prišli na grške otoke iz Turčije, nazaj v Turčijo. Predvideva tudi shemo eden za enega, v skladu s katero bi za vsakega Sirca, vrnjenega v Turčijo, drugega Sirca preselili iz Turčije v EU.

PRVA ŽENSKA V ZDA

Hilary Clinton je zbrala zadostno število delegatov, ki jo bodo konec julija na konvenciji v Filadelfiji potrdili za predsedniško kandidatko demokratske stranke. Zmagala je na volitvah v treh zveznih državah in tudi v Kaliforniji, kjer je največ volivcev. Postala je prva ženska v zgodovini Združenih držav, ki je osvojila predsedniško imenovanje katerekoli ameriške politične stranke. Na sedežu volilnega štaba v Brooklynu je Clintonova pozvala k poenotenju stranke za uspeh novembra na splošnih volitvah proti Donaldu Trumpu.

BEGUNCI, NAJVEČJA TEŽAVA

V Ženevi poteka 32. zasedanje Sveta Združenih narodov za človekove pravice. V ospredju uvodne razprave je begunska kriza, v zvezi s katero je visoki komisar Združenih narodov Zeid al Husein opozoril na zapiranje migrantov, zlasti otrok brez spremstva. Države članice Evropske unije je pozval h krepitvi prizadevanj za premeščanje in namestitve prebežnikov iz Italije in Grčije. Na splošno pa Združeni narodi ocenjujejo, da bo

PISALI SMO PRED 50 LETI

JUBILEJ DVEH SOCIALNIH OKROŽNIC

Dne 15. maja t. l. je preteklo 75 let, ko je papež Leon XIII. izdal socialno okrožnico »Rerum novarum«, ki je bila v celoti posvečena delavskemu vprašanju. Štirideset let pozneje (leta 1931) pa je isti dan - 15. maja - papež Pij XI. izdal novo socialno okrožnico »Quadragesimo anno«, tudi v celoti posvečeno delavskemu vprašanju, oziroma vprašanju nove ureditve človeške družbe, s čimer bi bilo tudi delavsko vprašanje pravično in zadovoljivo rešeno.

Pomen obeh omenjenih okrožnic more razumeti samo tisti, ki ve, v kakšnih razmerah je živel delavstvo v naši bližnji preteklosti. O razmerah, ki so bile pred 75. leti, pravi Leon XIII. v okrožnici R. N., da so take, da »se v rokah maloštevilnih ljudi kopiči bogastvo, množica pa trpi revščino« in pa, da »so delavci brez pomoči in zaščite prepuščeni brezsrčnosti gospodarjev«; na drugem mestu pa pravi papež, da »premožni bogatini nalagajo skoraj suženjski jarem neskončni množici delavcev«.

Znano je, da so delavci še proti koncu 19. stoletja v angleških tovarnah npr. delali po 14 do 16 ur na dan, da so ženske opravljale najtežja dela, da so delali tudi otroci in je bila zato umrljivost med temi otroki izredno velika, da ni bilo nobenega socialnega zavarovanja in nobene pravne zaščite za delavca. ...

SLOVENC V ARGENTINI

Slovenska krščanska demokracija - SLS. Poverjeništvu za Argentino sporoča, da je vabilo za vpis v članski imenik, ki je bilo objavljeno v zadnji številki Svobodne Slovenije, namenjeno predvsem tistim, ki doslej še niso bili člani Slovenske krščanske demokracije. Vabilo velja še posebej ženam in dekletom ter mladini ...

Vestnik SFZ. Športni dnevi - odbojka. V soboto, 4. junija, ob 5. popoldne se je v okviru Slovenskih mladinskih športnih dni pričel odbojarski turnir. Najprej so se pomerile ekipe SDO, za njimi pa fantovska moštva. Mladina iz raznih krajev Velikega Buenos Airesa se je v velikem številu zbrala v Našem domu v San Justu in seveda navdušeno navijala za svoje tekmovalke in tekmovalce ...

Osebnostne novice. Družinska sreča. V družini Franceta Koprivnikarja in njegove žene, ge. Albine roj. Pleško v Slovenski vasi, se je rodil sin.

(Svobodna Slovenija, 9. junija 1966 - št. 23)

v naslednjem letu preselitev potrebovalo skoraj milijon dvesto tisoč beguncev, kar je 72 odstotkov več kot pred dvema letoma.

UMAZANA TRGOVINA

Evropski poslanci so nedavno sprejeli resolucijo o trgovini z ljudmi. V njej poudarjajo, da morajo članice povezave okrepiti zaščito žrtev trgovine z ljudmi, predvsem žensk. Pozivajo jih k sprejetju ter izvajanju ukrepov za preprečevanje, pomoč in podporo, ki upoštevajo razlike med spoloma. Evropski poslanci so v resoluciji tudi kritični; prepričani so, da članice povezave skupno zakonodajo o trgovini z ljudmi ne izvajajo pravilno.

PORAZ ISLAMSKE DRŽAVE

Libijska vojska je po silovitih bojih prevzela nadzor nad pristaniškim mestom Sirte, ki je veljalo za največje oporišče islamske države zunaj Iraka oziroma Sirije. Vojska, ki ima podporo mednarodno priznane vlade narodne enotnosti, je položaje Islamske države nekaj tednov napadalo tako iz zraka kot iz vode. Poveljstvo Islamske države je pobegnilo v puščavo, številni borci pa se še upirajo v mestu.

RESUMEN DE ESTA EDICION

DIAS DE CINE ESLOVENO

En el marco del »Mes de Eslovenia en Buenos Aires« que este mes festeja el histórico vínculo cultural entre Argentina y Eslovenia en ocasión de los 25 años de la independencia eslovena y del bicentenario argentino, el Espacio INCAA Cine Gaumont recibirá »Días de Cine Esloveno«, que se desarrollará del 16 al 22 de junio con funciones **todos los días a las 20 hs.**

El mismo se inaugurará en presencia del exitoso joven director de cine esloveno Nejc Gazvoda que presentará su película El viaje.

Se trata de la primera muestra de cine esloveno al nivel nacional, coorganizada por el INCAA y el Centro Esloveno de Cinema. Luego viajará a otras provincias argentinas con una fuerte presencia eslovena.

El programa de la muestra es el siguiente:

Jueves 16 de junio: **El viaje** (Izlet), 2011, 85 min, drama, por Nejc Gazvoda, seguido por el debate con el director de la película Nejc Gazvoda

Viernes 17 de junio: **El enemigo de la clase** (Razredni sovražnik), 2013, 112 min, drama, por Rok Biček.

Sábado 20 de junio: **Una pizzería de lujo** (Šiška Deluxe), 2015, 108 min, comedia, por Jan Cvitkovič.

Domingo 21 de junio: **Buenas noches, señorita** (Lahko noč, gospodična), 2011, 97 min, drama, por Metod Pevec.

Lunes 22 de junio: **Sedúceme** (Zapelji me), 2013, 89 min, drama, por Marko Šantić.

Martes 23 de junio: **El árbol** (Drevo), 2013, 90 min, drama, por Sonja Prosenč.

Miércoles 24 de junio: **Silent Sonata, Circus Fantástico**, 2010, 74 min, drama, por Janez Burger.

Demás está reiterar la invitación, ya que ésta es una oportunidad irreplicable para ver el cine esloveno contemporáneo.

MES DE ESLOVENIA

Como ya informamos en el número anterior, los festejos del Mes de Eslovenia en Buenos Aires comenzaron con la inauguración de una exposición fotográfica en la plaza Vaticano. Es un lugar único, aledaño al teatro Colón, donde se exponen unas cuarenta fotografías, que testimonian la belleza de los paisajes y las ciudades eslovenas. Fue inaugurada el pasado jueves 9. de junio, por la embajadora, Sra. Jadranka Šturm Kocjan, junto al ministro de Cultura del Gobierno de la Ciudad Autónoma de Buenos Aires, el Sr. Darío Lopérfido. En sus alocuciones ambos destacaron los excelentes lazos entre Argentina y Eslovenia y expusieron la excelente colaboración para la preparación de esta muestra. Se podrá visitar hasta el 26 de junio. (Pág. 1)

DIA DE PRIMOŽ TRUBAR

En Eslovenia el 8 de junio se celebra como el Día de Trubar, pilatr onsisalable de la cultura eslovena. Trubar es el autor y editor de los primeros libros eslovenos, allá por el año 1550. Se trata del *Catecismo* y el *Abecedario*. Con motivo de la fiesta, la embajadora, la Sra. Jadranka Šturm Kocjan, invitó a su residencia a referentes de la cultura y el periodismo de la colectividad eslovena en la Argentina. En una breve alocución la embajadora explicó el sentido de la fiesta, a la vez que anunció los diversos actos del Mes de Eslovenia en Buenos Aires. Los presentes disfrutaron del brindis y un excelente lunch. (Pág. 3)

RECUERDOS DEL HORROR

Como todos los primeros domingos de junio, la colectividad rindió homenaje a las víctimas del holocausto esloveno. Terminada la segunda guerra mundial, las fuerzas del nuevo régimen, sin juicio ni proceso alguno, mataron a mansalva a más de doce mil integrantes del ejército nacional esloveno, que luchó durante la revolución contra los comunistas. También hubo víctimas civiles, incluso mujeres y niños. El recuerdo y el homenaje tuvieron lugar en el Centro Esloveno. Tras la misa y colocación de una ofrenda floral, hubo un acto académico en el salón del obispo Rožman. (Pág. 4 y 5)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Jorge Komar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **svobodna.ba@gmail.com**

Za Društvo ZS: Jure Komar / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Metka Mizerit, Marko Kremžar, Gregor Verbic, Andrej Fink, Rok Fink, Franci Žnidar, Boris Rot, Marko Vombergar in Neda Vesel Dolenc. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina in Časnik.si.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ XXXX.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ XXXX.-; beli papir \$ XXXX.-; Bariloche; \$ XXXX.-; obmejne države Argentine, XXX.- US dol.; ostale države Amerike, XXX.- US dol.; ostale države po svetu, XXX.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, XXX.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucía Bogataj

Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265**GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji.** Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com**Dra. Ana C. Ferreras de Kocar** - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones - Asesoramiento nueva ley de ajuste previsional. Martes y jueves de 16 a 19 hs. Avellaneda 174 1º Piso / (1704) Ramos Mejía, Buenos Aires. Tel.: 4482-5606 Cel: 15-6447-9683 mail: ferrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA

od torika do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba.

Apetit Rezervacije: 4658
4 1 5 8 .
sabor europeo Avellane-

da 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.

Planika catering - Ani Rode

Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495

VERA WINES - VINOTEKA

Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.

POSREDOVANJA

PATAGONIA Storitve

María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

PSICOLOGIJA

Lic. Verónica. Selan - M.N. 61199. Psicoterapia individual, de pareja in familia. Atención psicológica para adolescentes y adultos. Libertad y Av. Corrientes - Zona microcentro-Tribunales. Tel.: 15 5869 8650. E-mail: veroselan@yahoo.com.ar

Horario de atención: Lunes a Viernes 9 a 13 hs.

OBVESTILA

ČETRTEK, 16. junija:
Z.S.M.Ž. San Martín vabi na spominski sestanek v Domu ob 16. uri.**NEDELJA, 19. junija:**
Očetovski dan.
Na Pristavi po maši izredni občni zbor.**SOBOTA, 25. junija:**
Buenos Aires celebra Eslovenia ob 25. obletnici samostojne države Slovenije. Ob 11,30 zahvalna sv. maša v buenosaireski stolnici in ob 13. uri kulturni in družabni program na Av. de Mayo in Peru.**NEDELJA, 26. junija:**
Domobranska proslava v Našem domu, San Justo po sv. maši.**SOBOTA, 2. julija:**
Mladinska gledališka skupina Slomškovega

SLOVENCİ IN ŠPORT

ALI BO RES SLOVENEK VODIL UEFA?

Predsednik Nogometne zveze Slovenije (NZS) Aleksander Čeferin se je tudi uradno spustil v boj za predsednika Evropske nogometne zveze (Uefa), ki išče naslednika suspendiranega Francoza Michela Platinija. Osemindesetletni slovenski odvetnik pravi, da se mu je zavoljo široke podpore držav članic zdelo edino primerno, da vloži kandidaturu. Od 55 članic ga je uradno podprlo 18 držav, neuradno pa ima prvi mož NZS glas podpore že pri več kot polovici Uefe.

PLANICA BO GOSTILA SVETOVNO PRVENSTVO V POLETIH 2020

Planica se je v mehiškem Cancunu predstavila kot kandidatka za svetovno prvenstvo v poletih 2020 in svetovno prvenstvo v nordijskih disciplinah 2021. Kot so sporočili iz Smučarske zveze Slovenije, je bila sama predstavitev uspešna. Vendar je Mednarodna smučarska zveza (Fis) na svojem 50. kongresu odločila, da bo svetovno prvenstvo v nordijskih disciplinah leta 2021 pripravil nemški Oberstdorf, ki je kandidaturu dobil že v prvem krogu, ko je prejel 11 od 17 možnih glasov članov predsedstva Fis; Norveški Tondheim je dobil štiri glasove, Planica pa le dva.

Planica je že tretjič izgubila to možnost. Bila pa je izbrana za gostiteljico svetovnega prvenstva v poletih leta 2020.

MLADO UPANJE

Potem ko je pred kratkim postala druga dama slovenskega tenisa, je 19-letna Postojnčanka Tamara Zidanšek (foto) zdaj dosegla nov mejnik v karieri. Na novi lestvici Združenja poklicnih igralk (WTA) je prvič uvrščena pod 200. mesto. V primerjavi s prejšnjim tednom je uvrstitev izboljšala za 31 mest in s 194. dosegla tudi rekord kariere. V zadnjih dveh sezonah je naredila velik preskok, saj je leto 2014 končala kot 741.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča

Rodil se je **Nicolás Bautista Amon**. Mamica je Rosana Paladino, očka pa Tomaž Amon. Iskreno čestitamo.

Smrt

V Miramarju je umrl **Franc Gornik** (86). Naj počiva v miru!

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena je gospa Marjeta Dobovšek darovala 500,- pesov, namesto cvetja pokojnemu Janezu Kožarju. **Bog povrni!****V dobrodelni sklad ZSMŽ - San Justo** je družina Fantini darovala 1.500,- pesov v spomin na Klarico Draksler. **Bog povrni!**

DRUŠTVO SLOVENSKA PRISTAVA

Vabi vse člane in prijatelje na izredni občni zbor,

Ki bo v nedeljo 19. junija po sv. maši.
Vas pričakujemo.

Naš elektronski naslov

Lepo prosimo naše dopisnike, sodelavce, oglaševalce in bralce, da vso pošto na tednik naslovijo izključno na:

svobodna.ba@gmail.com

Hvala za razumevanje.

doma prireja, ob 20.
Uri, poslovilno predstavo igre »TOC TOC«. Po igri na razpolago golaž.**NEDELJA, 3. julija:**
Kosilo upokojencev v Našem domu v San Justu ob 13. uri.

Tamara Zidanšek

pa je tudi vrh lestvice, na katerem kraljuje Serena Williams.

SLOVENCİ NA TATAMIJU

Slovenske barve bo na tatamijih v Riu, kjer bo nastopilo čez 360 borcev in bork iz 114 držav, branila peterica Slovencev, vsi iz celjskega kluba Sankaku z'Dezele. Poleg Trstenjakove v kategoriji do 63 kg in Drakšiča do 73 kg, bodo Slovenijo zastopali še Ana Velenšek med borkami do 78 kilogramov, Adrian Gomboc do 66 kg in Mihael Žgank - do 90 kg.

ROKOMETAŠICE SO EVROPSKE

Slovenske rokometašice so se na evropsko prvenstvo, kjer bodo naslov prvakinj branile Norvežanke, uvrstile kot najboljša tretjevrščena ekipa kvalifikacij.



BUENOS AIRES celebra ESLOVENIA

11:30 ZAHVALNA SV. MAŠA OB 25. OBLETNICI SAMOSTOJNOSTI V BUENOSAIRESKI STOLNICI.
VODI SOMAŠEVANJE NADŠKOF MONS. ANDREJ STANOVNIK OFM CAP.
SOMAŠUJEJO ŠKOF MONS. LOJZE URBANČ IN NAVZOČI DUHOVNIKI.**13-18 KULTURNI IN DRUŽABNI PROGRAM NA AV. DE MAYO IN PERU**

Prisrčno vabljeni!

"Mučencem v spomin, nam v opomin"
Domobranska proslava
V nedeljo, 26. junija 2016 ob 8. uri sveta maša v sanjuški stolnici
Na to spominska slovesnost v Našem domu San Justo.

"Vsi lepo vabljeni, posebno bivši domobranci"